

ת"פ 22931/04/13 - מדינת ישראל נגד דן צברי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 22931-04-13 מדינת ישראל נ' צברי

בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ
בעניין: מדינת ישראל על ידי עו"ד נתי בן חמו

המאשימה

נגד

דן צברי על ידי ב"כ עו"ד עמית בר

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של גניבה בידי עובד לפי סעיף 391 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), עבירה של זיוף לפי סעיף 418 לחוק ועבירה של שימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 לחוק.
2. על פי עובדות כתב האישום בין התאריכים 26.6.06 ועד ל-1.1.08 עבד הנאשם בחברת "טובול קרמיקה בע"מ" ומיום 1.1.08 ועד 13.5.09 ליום עבד הנאשם בחברת בת של חברת טובול, חברת "אבני סלע - יבוא ושיווק מוצרי בניה בע"מ" (להלן: "**החברה**"). הנאשם שימש כפקיד הזמנות ותפעול בחנות החברה ברחוב התעשייה 5 בירושלים (להלן: "**החנות**"). במסגרת תפקידו בחברה טיפל הנאשם בהזמנות שהתקבלו מסוכנים ולקוחות שונים שהגיעו לחנות. הנאשם הפיק תעודות משלוח וחשבוניות בעבור הסחורה שהוזמנה וכן גבה כספים מלקוחות החברה.
3. על פי נהלי העבודה של החברה היה על הנאשם להכין עבור לקוחות הצעות מחיר או הזמנה ולאחר שהלקוח שילם עבור הסחורה שרכש על בסיס הצעות המחיר או ההזמנה, הפיק הנאשם חשבונית מקור. הלקוח היה פונה למחלקת "העמסות", אשר היו מספקים ללקוח את הסחורה על סמך הצגת חשבונית מקור על ידי הלקוח, וזאת בתנאי שהלקוח הציג בפניהם חשבונית מקור.
4. בין התאריכים 4.7.08 עד ליום 13.5.09 בעשרות מקרים, גנב הנאשם כספים מהחברה ששולמו על ידי לקוחות מזדמנים במזומן. הנאשם הפיק ללקוח הצעת מחיר או הזמנה בהתאם לבקשתו וקיבל מהלקוח את מלוא הסכום. הנאשם הדפיס במחשב חשבונית "טייטה", שעל גביה כתב את הסכום שהלקוח שילם (להלן: "**חשבונית הטייטה**"). לאחר מכן הדביק הנאשם על גבי המילה "טייטה" נייר עליו כתב "מקור". הנאשם צילם את החשבונית שעל גביה מודבקת המילה "מקור" ובכך זייף חשבונית טייטה הנחזית להראות כחשבונית מקור (להלן: "**חשבונית המקור שזויפה**"). הנאשם מסר לידי הלקוח את

חשבונית המקור המזויפת אשר באמצעותה קיבל הלקוח את הסחורה שרכש במחלקת "העמסות". לאחר שסופקה הסחורה ללקוח, שינה הנאשם במחשב את חשבונית הטיוטה ויצר חשבונית מקור כוזבת. הנאשם מחק חלק מהפריטים שנרשמו בחשבונית הטיוטה, על מנת ליצור מצג שווא לפיו ערך העסקה ופרטיה נמוכים יותר. עוד שינה הנאשם את סכום החשבונית שהיה רשום בחשבונית הטיוטה לסכום נמוך יותר (להלן: "**חשבונית מקור כוזבת**"). הנאשם העביר לידי החברה את גובה הסכום שהיה רשום בחשבונית המקור הכוזבת ואת היתרה שנוצרה בעקבות תשלום הסכום בחשבונית הטיוטה שלשל לכיסו. הנאשם עשה כן במספר רב של מקרים ובדרך זו גנב מהחברה סכום כולל של 19,187 ₪.

5. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם בין הצדדים כי הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, יורשע וישלח לשירות המבחן אשר יבחן בין היתר את שאלת הרשעתו של הנאשם. המאשימה תעתור לעונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות בעוד שבא כוח הנאשם חופשי בטיעונו.

תסקיר שירות מבחן

6. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 1.12.14. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 43, נשוי ואב לשלושה ילדים. סיים תואר ראשון בהנדסת רשתות תקשורת ועובד כמנהל צוות ייצור במפעל לתרכובות תרופתיות. הנאשם סיים שירות צבאי מלא. בהמשך שרת כשוטר, חווה במסגרת עבודתו שני פיגועי טרור ועבר טיפול קצר מועד בטרומה במסגרת משרד הביטחון. הנאשם פרש מהמשרה ועבד כמשווק מוצרים כימים ובהמשך עבד כמנהל חנות המפעל של מפעל למוצרי בניין עד לפיטוריו בעקבות העבירות מושא כתב האישום.

7. אשר לביצוע העבירה מסרה קצינת המבחן כי הנאשם לקח אחריות מלאה למעשיו, הכיר בחומרת מעשיו, חש חרטה כנה ואמפטיה כלפי המתלונן. עוד הוסיפה כי הנאשם פיצה את החברה במסגרת הליך אזרחי.

8. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם אדם שומר חוק המנהל אורח חיים נורמטיבי ואין לחובתו רישום פלילי, אך ציינה כי האירוע הטרומתי שחווה עלול להביא לתגובות בלתי שקולות דבר המהווה גורם סיכון להישנות עבירות בעתיד. עם זאת שילובו של הנאשם בהליך טיפולי עשוי להקטין את הסיכוי לעבור עבירות בעתיד.

9. לאור האמור ביקשה קצינת המבחן לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם בשלושה חודשים על מנת להפנות את הנאשם להליך גישור פוגע-נפגע במסגרתו תיבחן האפשרות להפגיש בינו לבין המתלונן. זאת ועוד במהלך תקופת הדחייה יפעל שירות המבחן לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית בתחום עבירות המרמה והרכוש.

10. תסקיר משלים הוגש ביום 3.3.15. בתסקיר צוין כי הנאשם קיבל אחריות מלאה לביצוע העבירה, גילה נכונות להשתלב בהליך טיפולי ובהליך גישור, אשר עשויים לצמצם את הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד. כיוון שכך, המליצה קצינת המבחן לשקול את ביטול הרשעת הנאשם ולהטיל עליו צו מבחן למשך

שנה במהלכה ישולב הנאשם בקבוצה טיפולית ייעודית וקידום הליך צדק מאחה. בנוסף, המליצה קצינת המבחן להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות.

טיעוני הצדדים לעונש

11. בא כוח המאשימה עמדה על החומרה שבמעשיו של הנאשם אשר מעל באמון שניתן לו במסגרת עבודתו בחברה. לדבריו מדובר בעבירות שבוצעו תוך תכנון מוקדם ותחכום רב, שכן הנאשם זייף פעם אחר פעם קבלות ושלשל לכיסו סכום לא מבוטל. לדעת המאשימה מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול שירוצו בדרך של עבודות שירות ועד לשנת מאסר. לדבריו המאשימה לא עתרה לפיצוי שכן החברה פוצתה על ידי הנאשם. באשר לעונש המתאים טען בא כוח המאשימה כי יש להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם, שכן הנאשם נעדר עבר פלילי, הוא הודה וחסך זמן שיפוטי רב, ומאז ביצוע העבירות חלף זמן רב.

12. בא כוח הנאשם טען כי מעשיו של הנאשם נעשו על רקע מצוקה כלכלית אליה נקלע. לדבריו הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בעת חקירתו, הודה בפני מעסיקו, לקח הלוואה והחזיר את מלוא סכום הגניבה ובמסגרת תביעה אזרחית פיצה את בעלי החברה בסכום שהוא פי שלוש מהסכום שנגנב. לתמיכה בטענותיו הציג אישור מההוצאה לפועל (נ/1). בא כוח הנאשם הסכים כי הענישה הנוהגת מלמדת על כך שנאשמים הורשעו בפלילים ולעיתים אף הוטלו עונשי מאסר בפועל, אלא שלדבריו הנאשם לא גנב סכומי כסף גבוהים והנאשם הביע חרטה כנה ועמוקה על מעשיו. משכך לדידו ניתן לחרוג בעניינו מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם בפלילים ולא להרשיע את הנאשם והגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו. עוד הוסיף ב"כ כי הנאשם פוטר ממקום עבודתו ללא תנאים סוציאליים וכיום הוא עובד שעות ארוכות על מנת לפרנס את משפחתו. משכך ביקש כי בית המשפט יבטל את הרשעת הנאשם ויאמץ את המלצת שירות המבחן.

13. בוש ונכלם נשא הנאשם דברים בפני בית המשפט והביע חרטה על מעשיו. לדבריו יום יום הוא משלם על מעשיו מבחינה פיזית ונפשית. הנאשם מסר כי בנו חייל קרבי ובנו השני שעתידי להתגייס אינם יודעים על התיק הנוכחי והוא חושש שהרשעתו ושליחתו למאסר בעבודות שירות יפגעו בהם. הנאשם מסר כי הוא מתנדב במד"א, אשתו מתנדבת ביד שרה ובניו מתנדבים בשירותי הכבאות.

שאלת ההרשעה

14. בבוא בית המשפט לחרוג מהכלל לפיו יש להרשיע בפלילים על בית המשפט לבחון על פי הלכת כתב רע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** הצטברותם של שני תנאים. התנאי הראשון הוא כי סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לחרוג מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם בפלילים, וזאת מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. שנית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. על הלכה זו חזר לאחרונה כב' השופט שוהם בע"פ 7109/14 **סייג נ' מדינת ישראל** (ניתן 20.11.14) וציין כי אם לא הוצגו ראיות בדבר פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, אין לחרוג מהכלל ולהימנע מהרשעה. בהקשר זה יוער כי לדידי ככל שמדרג העבירה ונסיבותיה חמורים יותר, כך גם על היקף הראיות הנדרשות כדי לבסס את הטענה לפגיעה חמורה בשיקום להיות משמעותי יותר.

15. העונש הקבוע לצד העבירות בהן הורשע הנאשם הוא בין חמש שנים - לעבירה של זיוף ושימוש במסמך מזויף ועד לשבע שנות מאסר - לעבירה של גניבה בידי עובד, כך שמדובר בעבירות חמורות ביותר, מה גם שהנאשם ביצע את העבירות במשך תקופה ממושכת, ובעשרות מקרים גנב מהחברה בה עבד כסף באופן שיטתי, תוך תכנון מוקדם ובתחכום. הנאשם אכן נעדר עבר פלילי, הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי וזו לו מעידתו הראשונה בפלילים. יחד עם זאת אני סבורה כי בשל חומרת המעשים הנאשם אינו עומד בתנאי הראשון של הלכת כתב.

16. למעלה מן הצורך יוער כי גם לו היה הנאשם עומד בתנאי הראשון של הלכת כתב, הרי שיש להצביע על פגיעה קשה בשיקומו של הנאשם, כאשר מדובר בעבירה במדרג חומרה גבוה. הנאשם לא הביא ראיות במידה מספקת לפגיעה קונקרטית בעיסוקו בעתיד.

17. לפיכך החלטתי שלא לבטל את הרשעת הנאשם.

קביעת מתחם העונש ההולם

18. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

19. במקרה זה, הערך החברתי אשר נפגע הוא פגיעה ברכושו של אדם וכן פגיעה באמון מעביד בעובדו.

ראו לעניין זה רע"פ 407/09 יאיר נ' מדינת ישראל (מיום 5.3.09):

"בעבירות בהן הורשעה המבקשת נודעת חשיבות רבה לביסוס הרתעה, באשר הן קלות באופן יחסי לביצוע, עקב ניצול יחסי האמון עליהן מושתתת מערכת היחסים בין עובד למעבידו. כמו כן, עבירות אלו פוגעות לא רק במעביד המסוים שנפל קורבן לגניבה בידי עובדו, אלא ביחסי עובד-מעביד בכלל".

20. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן היא פגיעה ממשית. הנאשם ניצל את תפקידו בחברה ובמשך תקופה ארוכה זייף פעם אחר פעם בתחכום ובמאמץ חשבוניות. על מנת לגנוב את הכסף הנאשם הנפיק חשבוניות טיוטה לאחר מכן שינה אותן והנפיק חשבונית מקור מזויפת. הנאשם לא הסתפק בכך, שינה את הסכום על החשבונית המזויפת לסכום נמוך יותר ויצר חשבונית כוזבת וכל זאת במטרה להפיק רווחים מההפרשים שבין חשבונית הטיטה שזיפה לחשבונית המקור.

21. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב שבין מספר חודשי מאסר ועד לעונשים של של"צ או קנס לצד מאסר מותנה. כאשר העונש שהוטל בסופו של יום היה תלוי בחומרת המעשים, בנסיבות המקרה ובנסיבותיו האישיות של הנאשם. (ר' רע"פ 8529/12 **עקל נ' מדינת ישראל** (ניתן 18.12.12), רע"פ 3153/10 **שבתשולי נ' מדינת ישראל** (ניתן 29.4.10), ע"פ (מחוזי ירושלים) 4384-09-12 **שולם נ' מדינת ישראל** (ניתן 2.1.13), ת"פ (ק"ג) 57719-11-12 **מדינת ישראל נ' דויטאשולי** (ניתן 3.9.13), ת"פ (עכו) 26218-09-12 **מדינת ישראל נ' אבקסיס** (ניתן 8.10.13), ת"פ (ת"א) 2805-04-11 **מדינת ישראל נ' דוידוב** (ניתן 28.11.11), בת"פ (עכו) 47804-10-11 **מדינת ישראל נ' חסן** (ניתן 7.5.13).
22. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: חלקו של הנאשם בביצוע העבירה היה עיקרי, שכן הוא ביצע את העבירות על כל שלביהן כמבצע יחידי; הנזק שנגרם מביצוע העבירה הוא גניבת סך של 19,187 ₪, סכום זה הושב לבעליו על ידי הנאשם ואף למעלה מכך; הנאשם ביצע את מעשיו על רקע מצב כלכלי קשה אליו נקלע.
23. בהתחשב בכל אלה אני סבורה כי מתחם העונש ההולם הוא בין מספר חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר.

גזירת העונש המתאים לנאשם

24. בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובהן הנסיבות הבאות:
- הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו- הנאשם בן 43, נשוי ואב לשלושה כתוצאה ממעשיו פוטר הנאשם ללא תנאים וכיום הוא עובד כמנהל צוות ליצור תרבות תרופתיות. אין ספק כי עונש מאסר גם בדרך של עבודות שירות, יפגע בו ובבני משפחתו התלויים בו.
 - נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב-הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, התנצל בפני מעסיקו ונטל אחריות על מעשיו.
 - מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי הנזק שנגרם- הנאשם שילם את מלוא סכום הגניבה ובמסגרת הליך אזרחי פיצה את החברה בלמעלה מפי שלוש מהסכום שגנב.
 - חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות- הנאשם עבר את העבירות בין השנים 2008-2009 וכתב האישום הוגש רק באפריל 2014.
 - הנאשם נעדר עבר פלילי.
 - תרומתו של הנאשם לחברה, הנאשם שירת שירות צבאי מלא, בהמשך שרת כשוטר, הוא ובני משפחתו מתנדבים ותורמים לחברה.

25. כאשר אני שוקלת מחד את חומרת העבירות, ומאידך את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את לקיחת האחריות המלאה, החרטה הכנה, פיצוי המתלונן באופן מלא, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, השיהוי המשמעותי בהגשת כתב האשם, הרצון של הנאשם לעבור טיפול מעמיק במסגרת שירות המבחן כדי לבחון את המניעים העמוקים שבבסיס מעשיו ולעבור הליך טיפול במסגרת צו מבחן, אני סבורה כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, שכן הנאשם כבר עשה צעד של ממש בדרך השיקום, הוא

לא חזר לבצע עבירות, הוא השתלב מחדש בשוק העבודה, והוא מוכן להעמיק נתיב זה בטיפול ובהליך של צדק מאחה במסגרת שירות המבחן.

26. אשר על כן החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים כדלהלן:

א. 6 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על כל עבירת רכוש למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ב. 400 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שיכין שירות המבחן עד ליום

1.5.15.

ג. צו מבחן למשך שנה מהיום.

ד. הנאשם מוזהר כי אם לא ימלא אחר צו השל"צ או המבחן ידון עונשו

מחדש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' ניסן תשע"ה, 24 מרץ 2015, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.